

**Autonomie,
nadřazenost a přednost
práva EU**

Přímý účinek

Charakter systému práva EU

- zdroj a základ práva EU: **právo mezinárodní**
- tvůrčí činnost SDEU: van Gend en Loos (26/62), Costa v. ENEL (6/64)
- **SDEU vyvodil ze Smluv:** jsou více než MP
- = závazné nejen pro členské státy, ale i pro jejich subjekty (jednotlivce)
- **Význam judikatury ESD:**
 - Zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění Smluv (čl. 19 SEU):
 - 1. určuje charakter práva EU
 - 2. upřesňuje jeho obsah

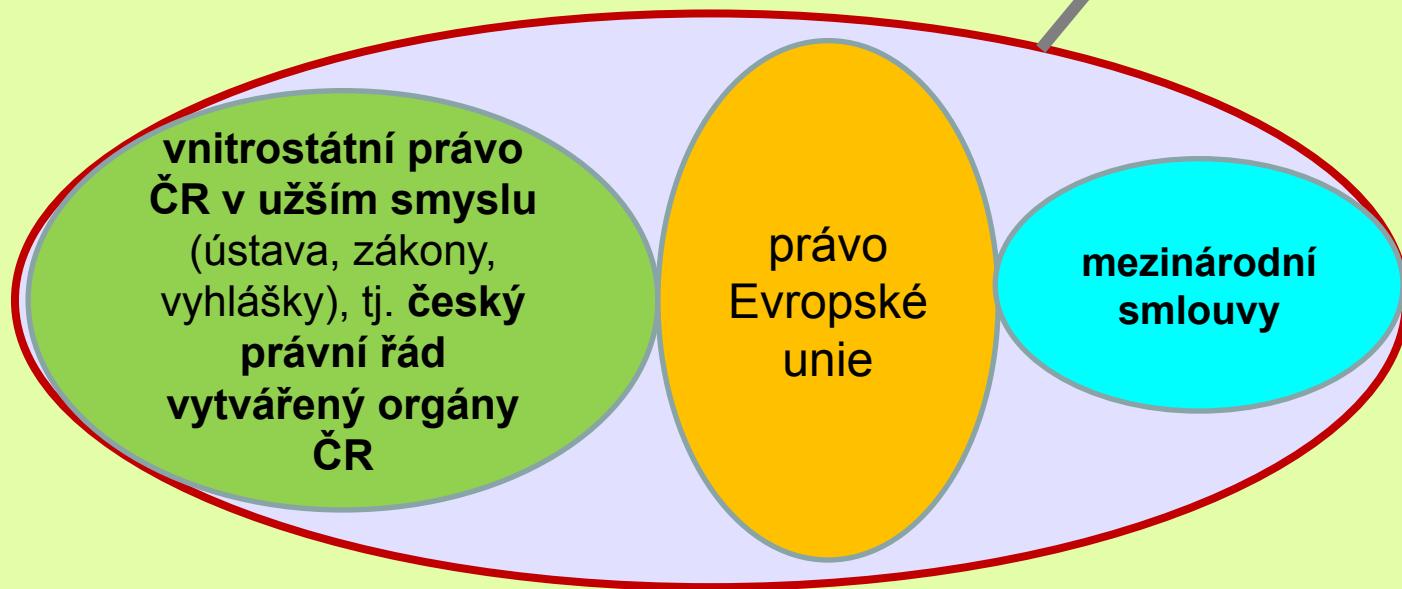
Závěry SDEU o postavení práva EU - 1

- *Van Gend en Loos* (26/62)
- **autonomie práva EU ve vztahu k vnitrostátnímu právu** (= dva samostatné systémy)
- nicméně zároveň: **právo EU je součástí vnitrostátního práva členských států (ROZPOR - ?)**

Jak rozumět tvrzení, že právo EU je součástí právního řádu a zároveň je na vnitrostátním právu autonomní?

„Právo EU součástí PRÁVNÍHO ŘÁDU“ (? – ne formálně, **jen z hlediska závaznosti**)

VŠE DOHROMADY = „právní řád“, tj. všechny právní normy v ČR závazné – bez ohledu na původ

Závěry SDEU o postavení práva EU - 2

- autonomie práva EU ve vztahu k ***právu mezinárodnímu***: odlišnosti mezi oběma
 - PEU se vztahuje na jednotlivce způsobem, který samo stanoví (určuje způsob dosažení výsledku)
 - MP zajímá jen výsledek, jeho dosažení ponechává na státech
 - tedy: dva odlišné systémy

Vztah PEU k právu členských států

- **Omezení svrchovanosti:** na rozdíl od MP zde nejsou konkrétní závazky, ale **přenesení výkonu pravomocí vnitrostátních orgánů**
- Shrnutí **rozdílů mezi PEU a MPV:**
 - 1. přenesení výkonu pravomocí na EU pro futuro
 - 2. částečné popření zásady svrchované rovnosti
 - 3. změny Smluv: zvláštní procedura zahrnující i EU (objekt)
 - 4. PEU se automaticky vztahuje i na jednotlivce
- Výsledek: **autonomie práva EU** k právu čl-států

Autonomie práva EU: 2 teorie

- **pojetí federalistické a konstitucionalistické:**
- Co je **zdrojem závaznosti** práva EU v čl-státech?
 1. samy Smlouvy nebo
 2. ústavy?
- **federalistické** – členský stát plně podřízen v příslušných oblastech, vzdal se výkonu svrchovaných pravomocí
- **konstitucionalistické** – zvláštní charakter práva EU se odvozuje od ústav členských států, které přenos výkonu pravomocí umožnily

Autonomie PEU

- sekundární právo je určitě autonomní
- nezávislost práva EU vznikla **přenesením výkonu právotvorných pravomocí státu na EU**
 - **rozsah:** určují čl-státy, upřesňuje ESD (?) = výklad ustanovení o svěření pravomocí (?)
 - **primární právo:** stále v dispozici čl-států (zásada svěřených pravomocí)
 - ústava je prvotní, přenesené pravomoci druhotné

Státní moc

- státní moc si ponechávají členské státy
- na EU se nepřenáší žádná moc, jen kompetence k výkonu pravomocí (pod kontrolou členských států)
- EU nemá žádnou státní moc = není státem
- demokratický deficit

Interpretace práva EU

- čl. 19 SEU
- výlučný **monopol Soudního dvora EU**
- vlastní výkladová pravidla – **autonomní výklad** (aby mohl být jednotný)
- metoda výkladu: převládá jazykový a teleologický
- problém: výklad ustanovení o přenosu výkonu pravomocí – je-li jejich rozsah sporný

ZÁSADA PŘEDNOSTI PRÁVA EU

prolog: jak je to u mezinárodních smluv: čl. 10 Ústavy

- **Van Gend en Loos (26/62)**: právo EHS je "nový právní řád MP", který se vztahuje i na jednotlivce
- **Costa v. ENEL (6/64)**: právo EHS je *nedílnou součástí právních řádů členských států (sic!)*
- ZÁKONODÁRNÉ ANI JINÉ AKTY ČLENSKÝCH STÁTŮ NEMOHOU ZPOCHYBNIT ZÁVAZKY PŘEVZATÉ SMLOUVOU EHS = přednost práva EHS (dnes EU), jinak by nemělo smysl
- **Simmenthal (106/77)** – nesoulad posuzuje sám aplikující soud
- Závěry:
 - 1. Nadstátní povaha práva EHS (EU)
 - 2. Jeho nadřazenost zaručuje jeho smysl - nemůže být eliminováno členskými státy. Projev: zásada přednosti (nadřazenosti) neuvedená ve Smlouvách, ale vyvozená z nich Soudním dvorem

Přednost – pokrač.

- nelze aplikovat rozpornou vnitrostátní normu
 - co ale aplikovat místo ní? Normu práva EU, je-li k dispozici a je-li přímo aplikovatelná, jinak je třeba použít jiné metody (viz dále "nadřazenost")

přednostní aplikace - soudy i správní orgány
(Ciola C-224/97)

- je to PROCESNÍ INSTITUT ? (Francie - aplikace)
- je třeba vyloučit z aplikace rozporné vnitrostátní normy - zajistit **effet utile**

Přednost – pokrač.

Zásahy do vnitrostátního práva:

nemá být přijímána nová rozporná vnitrostátní norma
je třeba zrušit rozpornou vnitrostátní normu a přijmout přehlednou
souladnou úpravu (Komise v. Itálie C-162/99, Komise v. Francie C-
160/99)

SIMMENTHAL 106/77

1. o přednostní aplikaci rozhoduje aplikující soud sám (ne ústavní soud)
2. norma evropského práva má přednost i před pozdější národní normou
3. je třeba zabránit vytvoření nové rozporné vnitrostátní úpravy
unijní právo musí být ve všech čl-státech aplikováno jednotně

Ústavní smlouva a Lisbon

- čl. I-6 bývalé Ústavní smlouvy:
- Ústava a právo přijímané orgány Unie při výkonu jí svěřených pravomocí mají přednost před právem členských států.
 - Čl. I-6 téměř vstoupil do historie – zavedl by materiální přednost

prohl. č. 17 k Lisbonu (Prohlášení o přednosti práva):

- Konference připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie mají Smlouvy a právo přijímané Unií na základě Smluv přednost před právem členských států, za podmínek stanovených touto judikaturou.
- Konference dále rozhodla, že se k tomuto závěrečnému aktu připojí **stanovisko právní služby Rady** o přednosti práva ES ze dne 22. června 2007:
- *Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že přednost práva ES je základní zásadou práva Společenství. Podle Soudního dvora je tato zásada neodmyslitelným prvkem zvláštní povahy Evropského společenství. V době prvního rozsudku této ustálené judikatury (rozsudek ze dne 15. července 1964 ve věci 6/64, Costa/ENEL¹) nebyla ve Smlouvě žádná zmínka o přednosti. Je tomu tak i dnes. Skutečnost, že zásada přednosti nebude v budoucí smlouvě uvedena, nezmění žádným způsobem existenci této zásady ani stávající judikaturu Soudního dvora.“*
- *„Z toho vyplývá, (...) že právo vytvořené Smlouvou, tedy autonomním pramenem práva, by nemělo být vzhledem ke své zvláštní a původní povaze převáženo vnitrostátními právními předpisy jakéhokoli charakteru, pokud nemá ztratit svůj charakter práva Společenství a pokud nemá být zpochybнen právní základ Společenství samotného.“*

ESD: aplikační přednost

- **ESD: absolutní aplikační přednost - při aplikaci práva - v řízení**
- Čl-státy: spíš se odvolávají na ústavu
- **Pravomoci Soudního dvora jsou omezeny na výklad a aplikaci práva! Proto Soudní dvůr vychází obvykle jen z aplikační přednosti.**
- **Aplikační přednost práva EU se týká i dřívějších vnitrostátních aktů**

Přednost systémová ?

- Existuje přednost normativní (systémová)?
- Může být rozporná vnitrostátní norma prohlášena za neplatnou?
- - ESD nemá pravomoc posuzovat soulad
- - ESD nemá pravomoc rušit vnitrostátní normy
- - rozpor NESMÍ ZKOUMAT ÚSTAVNÍ SOUD, ale aplikující soud !
- **ESD může konstatovat povinnost čl-státu zrušit rozpornou normu nebo ji nepřijímat – nevyhovění je porušením práva EU**
- Franc. námořníci – rozh. 167/73 a C-334/94
- **TOTO UŽ NENÍ JEN APLIKAČNÍ PŘEDNOST**

Přednost i před ústavou?

- **Soudní dvůr EU:** samozřejmě
- **Německo:** Spolk. úst. soud - Solange I (1974)
- **Francie:** ústava měněna před ratifikací, předběžný ústavní přezkum
 - rozpor směrnice s ústavou: nelze zkoumat
 - rozpor implementačního zákona ke směrnici s ústavou
- **ČR:** *podstata materiálního právního státu*
 - evropský zatýkací rozkaz
 - 1. nález o Lisabonu: „čl. 10a Ústavy nelze použít k neomezenému přenosu svrchovanosti“ – ČR zůstává svrchovaný stát
- **Polsko:** v žádném případě – přednost má vždy ústava
- Žádný zásadní (otevřený) konflikt v současné době nikde neexistuje
- **Jasné:** **přednost nelze akceptovat tam, kde EU jedná nad rámec svěřených pravomocí (ale kdo to posoudí-?)**

Různé projevy **nadřazenosti** práva EU

– nadřazenost > přednost

- 1. Unijní norma přímo aplikovatelná: nahradí národní normu (substituce), tj. uplatní se **aplikační přednost**
- 2. Unijní norma zcela obecná: národní norma se neaplikuje bez náhrady, je-li to možné (námořníci)
- 3. Unijní norma není přímo aplikovatelná: **jiné formy nadřazenosti** (přímý účinek směrnice, „eurokonformní“ výklad, odpovědnost státu vůči jednotlivci)

Přímý účinek - pojem

- **závaznost a vynutitelnost práva vůči jednotlivcům**
- všechny právní předpisy včetně práva mezinárodního a unijního jsou vždy závazné a účinné **vůči státu**
- **vůči jednotlivcům:** ne vždy
- mezinárodní smlouvy: prostřednictvím Ústavy (čl. 10), samy o sobě nikoli
- právo EU (vč. primárního práva): podle ESD - automaticky

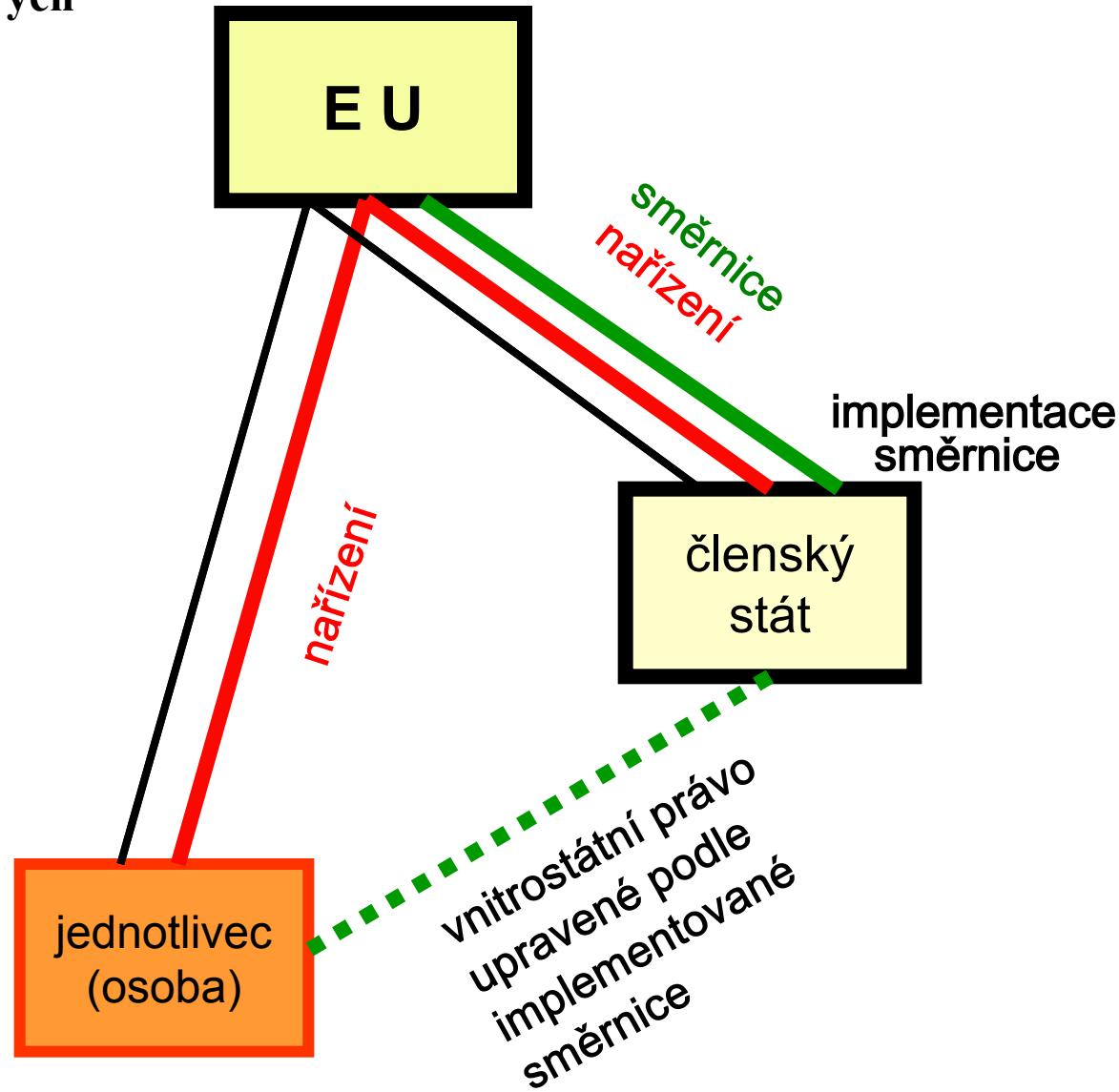
Přímý účinek - předpoklady

- Základní předpoklad přímého účinku:
přímá použitelnost (aplikovatelnost)
- = k aplikaci ustanovení na jednotlivce není třeba prováděcího předpisu, aplikuje se tak jak je (= vlastnost ustanovení)
 - USA: „self-executing“
- přímý účinek = právní následek

Přímý účinek - podmínky

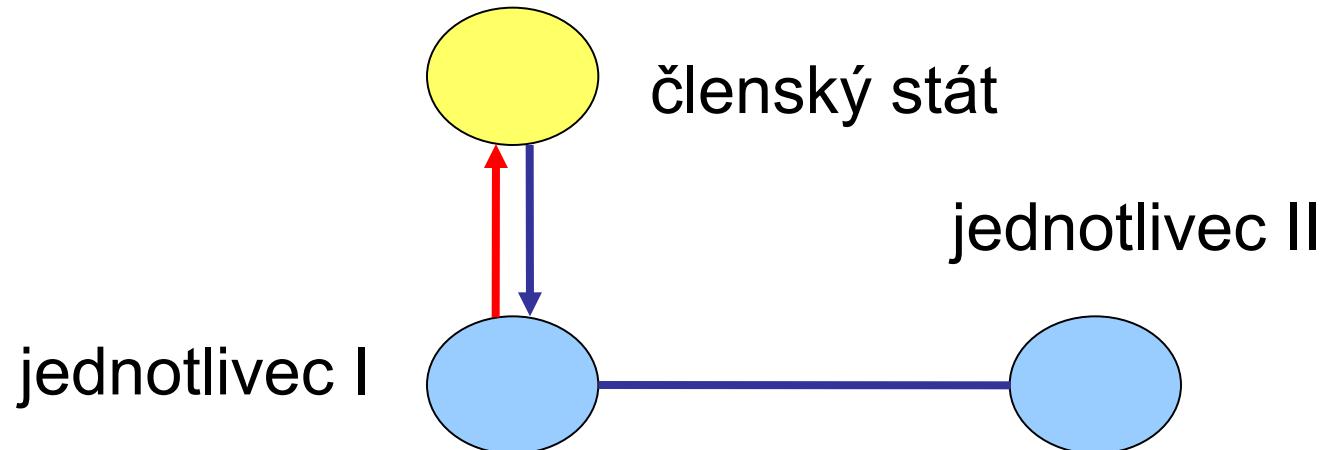
- 1. přímá aplikovatelnost (použitelnost)
- 2. bezpodmínečnost aplikace (ta nezávisí na žádném opatření státu)

prameny sekundárního práva v jednotlivých vztazích

Přímý účinek II

- jednotlivec se může dovolat ustanovení práva EU před národním soudem proti státu (př.úč. **vertikální vzestupný**) nebo proti jinému jednotlivci (př.úč. **horizontální**)
- stát se může dovolat ustanovení proti jednotlivci (př.úč. **vertikální sestupný**)

Nadřazenost x aplikační přednost

- Co když unijní norma **nemá přímý účinek?** Nelze aplikovat. Uplatní se jiné formy "přednosti" (**nadřazenosti**)
- povinnost k implementaci směrnic
- přímý účinek směrnic
- nepřímý účinek směrnic
- odpovědnost typu Francovich

Přímý účinek III

jednotlivé prameny práva

- Nařízení: ano, všechny typy přímého úč.
- Směrnice: ne, ale ... (jen vertikální vzestupný)
- Primární právo (Smlouvy): záleží na povaze ustanovení, pokud ano, všechny typy přímého účinku.
- *Ve všech případech musí být dány podmínky pro přímý účinek (přímá aplikovatelnost, nepodmíněnost).*

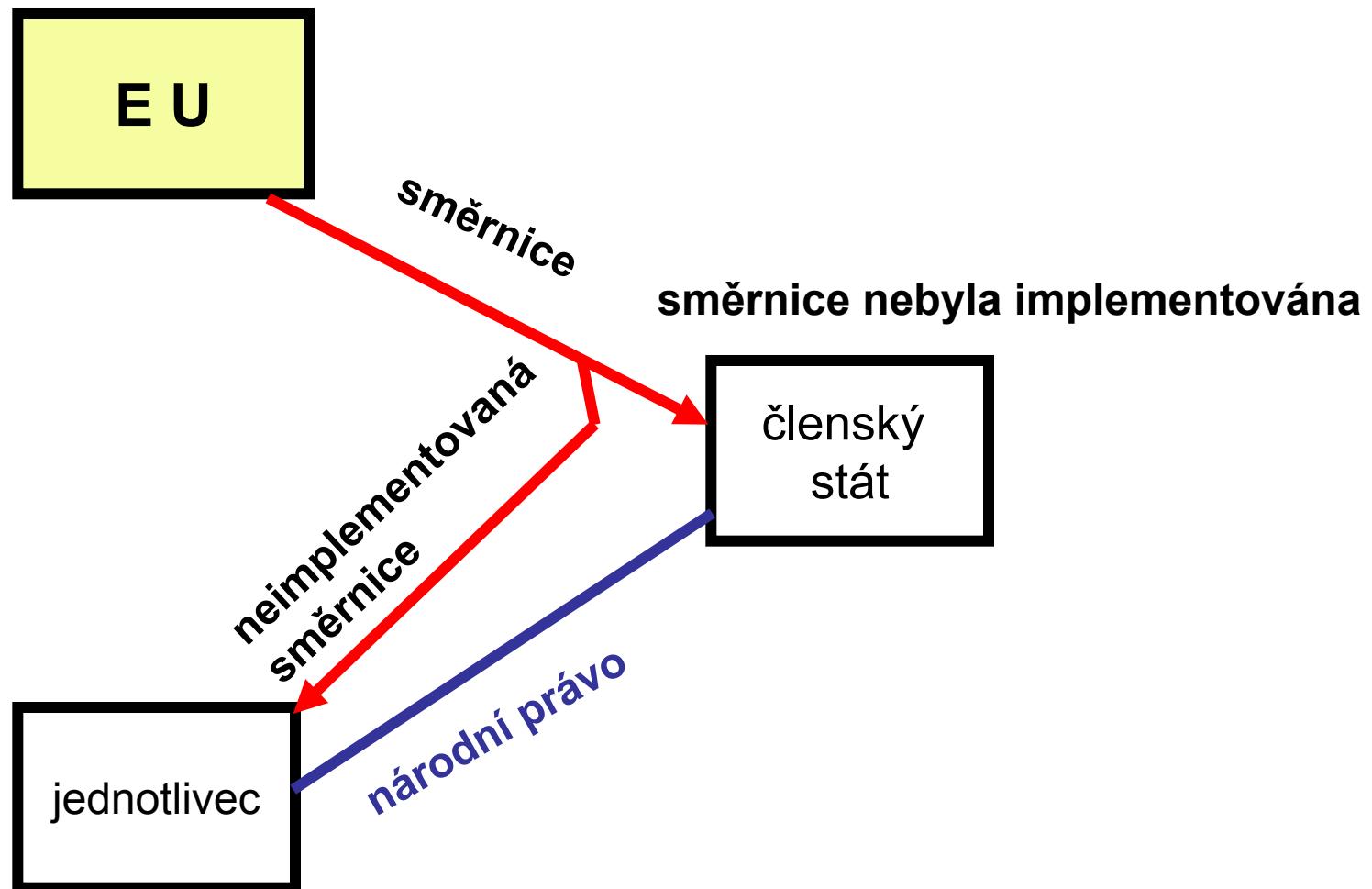
Přímý účinek ustanovení primárního práva

- 1. ustanovení je **přímo aplikovatelné** (self-executing): **ANO** (čl. 101)
- 2. ustanovení **není přímo aplikovatelné**, netýká se přímo jednotlivce: **NE** (býv. čl. 10, nyní čl. 4 SEU)
- 3. Pochybnosti: judikatura ESD (čl. 157)

Přímý účinek směrnic

- za normálních okolností není – neaplikují se (předpokládaná implementace do národního práva)
- implementace nesprávná nebo opožděná: jednotlivec se **může** dovolat svých práv přímo – na základě **směrnice**. = Přímý účinek možný, ale jen vertikální vzestupný.
- judikatura: van Duyn, Ratti, Kolpinghuis

Přímý účinek neimplementované směrnice

Judikatura ke směrnicím

- Ratti – 1978
- Kolpinghaus Nijmegen – 1987
- von Colson – 14/83
- Faccini Dori - C-91/92
- Francovich - 6,9/90
- Brasserie du Pecheur C-46/93
- Kobler - C-224/01

Nepřímý účinek směrnic

- Směrnice nebyla včas správně implementována a její přímý účinek je nemožný
- Ustanovení národního práva musí být interpretováno podle směrnice
- Interpretace nahrazuje chybějící implementaci
- Jen je-li možný různý výklad
- Judikatura: von Colson, Marleasing

Odpovědnost státu I

- Směrnice nebyla včas správně implementována a její přímý účinek je nemožný
- Členský stát pak **odpovídá za škodu vzniklou jednotlivci** a způsobenou neimplementací směrnice
- Judikatura: Francovich (C-6,9/90), Brasserie du Pecheur (C-46,48/93), Kobler (C-224/01)

Odpovědnost státu II

- **PODMÍNKY ODPOVĚDNOSTI**
- **FRANCOVICH:**
 - a) účel směrnice: subjektivní práva jednotlivce
 - b) obsah subjektivních práv lze specifikovat
 - c) příčinná souvislost
- **BRASSERIE DU PECHEUR:**
 - d) porušení práva dostatečně závažné
 - e) náhrada škody podle vnitrost. práva, i úroky
 - f) objektivní odpovědnost (nikoli zavinění)

Odpovědnost státu III

- **PRVKY ODPOVĚDNOSTI**

- a) subjekt – členský stát
- b) subjektivní stránka: objektivní odpovědnost
- c) objektivní stránka:
 - protiprávní jednání
 - škoda a její náhrada
 - příčinná souvislost
 - vztah mezi přímým účinkem a odpovědností: není

Odpovědnost státu IV

- **DALŠÍ VÝVOJ JUDIKATURY**
- **Faccini Dori** (C-91/92) („účel směrnice“)
- **Palmisani** (C-261/95) (národní režim = standard)
- **KÖBLER** (C-224/01): soud nejvyššího stupně a předběžná otázka